

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunta i sagen Laura Pitkäranta ved sin værge Anne Pitkäranta forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudicial afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) (Samme spørgsmål som spørgsmål 1 i sag C-9/97) ⁽¹⁾
- 2) Er det navnlig med hensyn til en mindreårig, som bor fast hos sin værge i Helsinkis omegn i ca. 70 kilometers vejafstand fra bedriftens økonomiske centrum — idet den mindreårige ikke selv kan drive og værgen ikke selvstændigt driver landbrug på bedriften — i strid med forbuddet mod forskelsbehandling, proportionalitetsprincippet eller andre principper, som skal overholdes inden for fællesskabsretten, at afslå at tildele den nævnte godtgørelse?

⁽¹⁾ EFT nr. C 74 af 8. 3. 1997, s. 15.

Sag anlagt den 24. marts 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-121/97)

(97/C 166/11)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. marts 1997 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent, dr. Götz zur Hausen, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, C 254, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til EF-traktatens artikel 171, idet den har undladt at bringe Saarlands jagtlov i overensstemmelse med Domstolens dom af 3. juli 1990 i sag C-288/88 ⁽¹⁾.
2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale en tvangsbøde på 26 400 ECU pr. dag fra dommens forkyndelse, indtil den har opfyldt de i punkt 1 anførte forpligtelser; bødebeløbet indbetales på Kommissionens konto H 1 KEG »Eigene Mittel der EG« i Bundeskasse, Bonn.
3. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Selv om EF-traktatens artikel 171, stk. 1, ikke fastsætter en frist, inden for hvilken den pågældende medlemsstat skal opfylde de forpligtelser, der påhviler den i henhold til Domstolens dom, påhviler det dog denne omgående at

indlede domsfuldbyrdelsen og at gennemføre den hurtigst muligt.

Begæringen om fastsættelse af en tvangsbøde støttes på EF-traktatens artikel 171, stk. 2. Kommissionen har lagt den i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 242, af 21. august 1996 offentliggjorte beregningsmetode til grund ved fastsættelsen af bødens størrelse. Ved sin vurdering af overtrædelsens karakter har Kommissionen lagt til grund, at det alene er én bestemmelse i én af delstaterne, der endnu ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 79/409/EØF ⁽²⁾, og at der snarere er tale om en formel overtrædelse, idet man ikke er bekendt med, at anvendelsen af den nugældende lovgivning i Saarland konkret har medført skader på miljøet (koefficient 1/20). Kommissionen betragter varigheden af overtrædelsen som meget betydelig (koefficient 2/3). For så vidt angår tvangsbødens præventive virkning har Kommissionen anvendt en beregningsformel, der er meddelt medlemsstaterne, hvorefter den enkelte medlemsstats stilling relativt kommer til udtryk i form af dens brutonationalprodukt og dens antal stemmer i Rådet ifølge EF-traktatens artikel 148, stk. 2.

⁽¹⁾ Sml. 1990, s. I-2721.

⁽²⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

Sag anlagt den 24. marts 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-122/97)

(97/C 166/12)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. marts 1997 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent, dr. Götz zur Hausen, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, C 254, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til EF-traktatens artikel 171, idet den har undladt at opfylde Domstolens dom af 17. oktober 1991 i sag C-58/89 ⁽¹⁾.
2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale en tvangsbøde på 158 000 ECU pr. dag fra dommens forkyndelse, indtil den har opfyldt de i punkt 1 anførte forpligtelser; bødebeløbet indbetales på Kommissionens konto H 1 KEG »Eigene Mittel der EG« i Bundeskasse, Bonn.
3. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.